

dre Tilfælde, at det dyreste her vil være det billigste og bedste. Thi det er jo ikke alene Posten, det gælder om at faa befordret, men af den Befolkning, som lever dernede, er der en stor Del, som ernærer sig ved Fiskeri og Søfart, og Sejlløbet er med Aarene blevet daarligere og daarligere, saa de næsten ikke kunne komme igennem ind til de Havne, hvor de høre hjemme, eller hvor de nødvendigvis maa hen for enten at losse eller lade eller maa hen med deres Fangst. Jeg vil derfor henstille, at Trafikministeren, da Sagen nu ligger fuldt oplyst, til anden Behandling vil stille et Forslag, som i nogen Grad tilfredsstillende baade Befolkningen dernede og det Selskab, der skal befordre Posten til disse Pladser.

Jeg har ogsaa hørt — jeg tror, det var den højtærede Trafikminister, der sagde det —, at man tænkte paa at lade Spørgsmaalet om, hvad der kunde gøres for en bedre Ordning af Sejlløbet, undersøge af en Kommission, saa man kunde komme igennem med sine Baade, og ligeledes, hvad der kunde gøres med Hensyn til Afmærkning og andet mere dels for dette Farvand og ogsaa for Bøgestrømmens Vedkommende og dels maaske for forskellige andre Steder. Det har jeg i og for sig heller ikke noget imod, men saa vil jeg meget ønske, at Kommissionen maa blive nedsat saa snart som muligt med Paalæg om at arbejde hurtigt, saa at vi kunne se et Resultat af Arbejdet, og at Ministeriet paa Grundlag af den Betænkning, som bliver afgiven, hurtigst muligt derefter vil stille et Forslag, som vil kunne blive accepteret af dem, som i særlig Grad trænge til at faa denne Sag ordnet. Og jeg vil hævde, at det ikke alene er et lokalt Spørgsmaal eller den paagældende lokale Befolkning, som har Interesse af dette, men det er Søfart og Fiskeri i det hele, som lide ikke ubetydelige Tab Aar efter Aar ved, at Forholdene ere saa tarvelige, som de ere.

Man har sagt: Hvis de paagældende Kommuner dernede vilde yde Bidrag dertil, kunde man maaske snarere komme over dette Spørgsmaal. Men jeg mener, det er ikke paa sin Plads at tale saaledes. Det er som sagt en Sag, som angaar Trafikken i det hele, en Sag, som angaar vor Søfartsstand i Almindelighed og ikke nogen enkelt; derfor mener jeg, at det er og maa blive en Statssag, og jeg vil som sagt meget haabe, at den nuværende Trafikminister i denne Sag vil handle hurtigt og

fremsette et Forslag, som kan blive gennemført helst i denne Rigsdagssamling.

Hegelund-Lange: Jeg befinder mig i det forholdsvis lykkelige Tilfælde, at hvad specielle, rent lokale, Kredsinteresser angaar, har jeg kun et enkelt lille Punkt, hvor jeg vil tillade mig at paakalde Tingets og den højtærede Regerings Interesse, specielt den højtærede Trafikministers. Det angaar Havnefyret paa den lille Ø Tunø. Udgiften ved Opretholdelsen af dette Fyr bæres af Havnen selv. Den har ikke store Indtægter og er i Forvejen ret stærkt belastet. Det kunde da være en rimelig Lettelse, at dette Fyr i Lighed med, hvad der er Tilfældet ved adskillige andre smaa Havnefyre, f. Eks. Fyret ved Juelsminde, blev overtaget af Staten. Det drejer sig — lad mig i disse sløje Tider sige heldigvis — kun om et meget lille Beløb, neppe 100 Kr., men for en saa lille Ø og med en saa begrænset Befolkning er det ogsaa Penge. Der er nu af Havnevæsenets Bestyrelse blevet indgivet et Andragende desangaaende til den højtærede Trafikminister, og det er mit Haab, at saavel han som Finansudvalget ville tage velvilligt derpaa.

Der er et andet adskilligt større Spørgsmaal, som ganske vist maa interessere Befolkningen i min Valgkreds i allerhøjeste Grad, men som dog ikke kan kaldes kredslokalt, eftersom det sikkert angaar i høj Grad en meget stor Del af Befolkningen ogsaa i det øvrige Jylland. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som angaar Trafikministeriet. Og hvis det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) i sin Tale forleden havde Ret i, at jyske Trafikministre ere af en særlig fortræffelig Race, hvad jeg, selv Jyde, ikke skal bestride, vil jeg haabe, at der i den nærmeste Fremtid maa kunne skabes en i alt Fald øget Udsigt til et Resultat. Jeg sigter her til Ønsket og Haabet om, at der maatte blive etableret en ny Færgesforbindelse mellem Sjælland og Midtjylland via Hou-Refsnæs. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) leverede i Samlingen 1906—07 et meget velbegrundet Indlæg til Fordel for denne Route, og man indrømmede den Gang fra forskellige Sider, ogsaa fra Trafikministeriet, at denne Route kunde have Fremtidsmuligheder. Hvis Masnedsundbroen bliver til Virkelighed, ville jo Færgerne for den Route blive ledige, og det er da mit Haab, at det maa blive taget under alvorlig Overvejelse at be-